

11.11.2013

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

(0101/2013)

Om: Begrundet udtalelse fra den svenske Riksdag om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (COM(2013)0534 - 2013/0255(APP))

I henhold til artikel 6 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet kan de nationale parlamenter senest otte uger efter fremsendelsen af et udkast til lovgivningsmæssig retsakt sende formændene for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en begrundet udtalelse, der forklarer, hvorfor de mener, at det pågældende udkast ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Ifølge Europa-Parlamentets forretningsorden er det Retsudvalget, der er kompetent med hensyn til overholdelse af nærhedsprincippet.

Vedlagt fremsendes til orientering en begrundet udtalelse fra den svenske Riksdag om det ovennævnte forslag.

Begrundet udtalelse fra Sveriges Riksdag

På baggrund af gennemgangen af nærhedsprincippet i Kommissionens forslag til Rådets forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed (COM(2013)0534), som der redegøres for i Retsudvalgets erklæring 2013/14:JuU 13, mener Sveriges Riksdag, at forslaget i sin helhed krænker nærhedsprincippet. Kommissionen har ikke godtgjort, at det, som Kommissionen ønsker at opnå med forslaget, nemlig at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, ikke kan opnås gennem foranstaltninger på nationalt plan med støtte fra det mellemstatslige samarbejde, som bl.a. Eurojust tilbyder. Kommissionen har efter Riksdagens opfattelse heller ikke godtgjort, at målene for den påtænkte foranstaltning kan opnås bedre ved hjælp af yderligere tiltag på EU-plan, snarere end på nationalt plan. Riksdagen mener endvidere, at forslaget ikke opfylder det proportionalitetskriterium, som er en del af kontrollen af overholdelsen af nærhedsprincippet.

Riksdagen er enig i Kommissionens opfattelse af, at det er afgørende at kunne bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, på en effektiv måde. Det aktuelle forslag er imidlertid vidtrækkende og vil tilføje en ny og overnational anklagemyndighed tillagt enekompetence med hensyn til lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser. Det er indlysende, at indførelsen af en sådan nyskabelse vil få store konsekvenser for både svensk lovgivning og de svenske myndigheders virksomhed. Artikel 86 i TEUF giver desuden mulighed for en fremtidig udvidelse af den europæiske anklagemyndighed til også at omfatte anden alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Det er på denne baggrund i dag vanskeligt at overskue, hvad forslaget om en europæisk anklagemyndighed yderligere indebærer, især på længere sigt.

Ifølge nærhedsprincippet handler Unionen på de områder, der ikke hører ind under dens enekompetence, kun hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan nås på EU-plan. Riksdagens opfattelse er, at Kommissionen ikke har godtgjort, at det, som Kommissionen ønsker at opnå med forslaget, altså at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, ikke kan opnås gennem foranstaltninger på nationalt plan med støtte fra det mellemstatslige samarbejde, som bl.a. Eurojust tilbyder. Riksdagen bemærker i denne forbindelse, at Eurojusts fulde potentiale ikke er kendt, eftersom alle medlemsstater endnu ikke har gennemført den seneste Eurojust-afgørelse (2009/426/RIA). Det kan desuden være fornuftigt at afvente forhandlingerne om og gennemførelsen af direktivet om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (COM(2012)363), før der drages konklusioner om, hvorvidt målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne. Kommissionen har efter Riksdagens opfattelse heller ikke godtgjort, at målene for den påtænkte foranstaltning kan opnås bedre ved hjælp af yderligere tiltag på EU-plan, snarere end på nationalt plan.

Ved vurderingen af behovet for en europæisk anklagemyndighed bør det også bemærkes, at medlemsstaternes resultater vedrørende efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, synes at variere meget. Efter Riksdagens opfattelse er det ude af proportioner at forsøge at rette et problem, der hovedsagelig kun gælder visse medlemsstater, ved at indføre en ordning, der rammer alle

medlemsstater på en så gennemgribende måde.

Riksdagen mener endvidere, at forslaget er så vidtgående, at man må sætte spørgsmålstejn ved, om de foreslåede foranstaltninger går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet med forslaget, nemlig at beskytte Unionens finansielle interesser. Der må findes andre mindre drastiske muligheder for at nå målet med forslaget, f.eks. ved at træffe yderligere foranstaltninger for at forebygge lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser. EU's krav til medlemsstaterne om effektivt at bekæmpe denne form for kriminalitet kunne præciseres ved at indføre krav om, at der f.eks. afsættes midler specifikt til dette, og ved at kræve øget indberetning til EU. Selv hvis det blev anset for nødvendigt at oprette en særlig funktion på EU-plan med henblik på at beskytte EU's økonomiske interesser, burde det være muligt at nå disse mål med en mindre vidtgående model end den, der er foreslået nu. På denne baggrund mener Riksdagen, at forslaget ikke opfylder det proportionalitetskriterium, som er en del af kontrollen af overholdelsen af nærhedsprincippet.

Det konkluderes således, at Sveriges Riksdag mener, at forslaget med den nuværende ordlyd i sin helhed krænker nærhedsprincippet.